

били юношеска сила; госпожи и госпожици съ чипици на крака, а нѣкои и боси, нѣ съ отдѣляли отъ множеството. И за въ такива случаи, види се, турцитѣ казватъ: *зорѣ не дан-нѣръ*. Кожухарѣтъ Х. Иванъ, едѣръ и плѣнѣ човѣкъ, никой пѣтъ не можилъ да отиде пѣши до лозето си, нѣ тогава забравилъ и конѣ, и магаренце, измъкналъ се изъ града и пѣши отишелъ до Казанлъкъ безъ да усѣти че пѣтува.

Въ начало трѣгнали по шосето отъ Ст. Загора въ гжета верига която се протакала на нѣколко километра и съ голѣма бързина вѣрвели. Никой не обрѣщашъ внимание на женския плачъ и на дѣтинския писѣкъ. Тукъ се препѣвалъ нѣкой и труди се да стане; тамъ гласнатъ ранения или болния и вика за помошь; другадѣ захвърлени дѣца и гледатъ за своитѣ родители, нѣ всякой крачи и отминава. Често пѣти се срешали претоварени съ дрѣхи конѣ, — паднали и немогѣтъ да станатъ; счупени коля които не се помѣстятъ, а при веѣки такѣвъ единъ случай, пѣтницитѣ ако и да били принудени да се спиратъ, надвечеръ пристигнали до р. Тунджа и установили се около Чанакчийскѣ бани. Останалитѣ отъ 4-тѣ български дружини и отъ казанеккия драгунски полкъ войници, уморени отъ ожесточения презъ деня бой, расположили се да си отпочинатъ, а натоваренитѣ съ по едно-двѣ дѣца жени и старци, слѣдвали да се протакатъ. Единъ пита за жена си, жената пита за мжжѣтъ си, дѣца дирятъ родителитѣ си, а между това като се сгъмнило, червеното небе надъ Ст. Загора, показвало че града е запаленъ исцѣло. Онзи който мислилъ че единъ денъ при заврѣщанието си ако не намѣри друго нѣщо, ше има поне гдѣ да поделони главага си и тѣзи надѣжда изгубилъ.

Сутренѣта всички се опѣтили къмъ Казанлъкъ. Едни се отдѣлили за Мжглишъ а послѣ се прѣснали по Габрово, Търново, Севлиево и по други градове и села.

Казахме, че нѣма да пишемъ за теглилата на избѣгналитѣ, защото, тѣ сж почти отъ обикновеннигѣ, като: студъ, гладъ, безпокойствие, скитание, бѣднось, болѣсти и д. т. чо за страданията на останалитѣ въ града, трѣбва да се спомене нѣщо, понеже, тѣ сж такива, каквито въ никоя друга дѣржава на свѣта не би се допуснали, при това и въ никой други градъ въ България подобни звѣрсгва не сж извѣршени. ¶

По главнитѣ точки гдѣто сж избити до 14,000 д. мжже, жени и дѣца, изгарянието на града, заробенитѣ жени и